

Az országos kórház-főigazgató

1/2021. OKFŐ utasítása

az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatónál egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetményén felüli díjairól és vezetői juttatásairól

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján, az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 528/2020. (XI.28.) Korm. rendelet 24. § (1) bekezdésében, valamint 26.§ (1) bekezdésében és 27. §-ában foglalt jogkörömben eljárva a következő utasítást adom ki:

1. §

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 528/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 24. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott vezetői juttatások felső határára, az R. 26. § (1) bekezdésében meghatározott illetményen felül járó további díjakra, azok feltételeire és mértékére, valamint az R. 27. § (1) bekezdésében meghatározott visszatérítendő és vissza nem térítendő támogatások feltételeire és mértékére vonatkozó szabályokat az *1. melléklet*ben foglaltak szerint határozom meg.

2. §

Ez az utasítás 2021. március 1-én lép hatályba.

Budapest, 2021. február 09.

Az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatónál egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetményén felüli díjazásáról és vezetői juttatásairól szóló szabályzat

1. A Szabályzat hatálya

1. A Szabályzat az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Eszjtv.) alapján – a 2. és 3. pontban meghatározott kivétellel – az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatóra, valamint az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatónál egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre terjed ki, ideértve az orvos- és egészségtudományi képzést folytató egyetem által fenntartott egészségügyi szolgáltatónál, illetve az egészségügyi felsőoktatási intézmény részeként működő klinikai központnál foglalkoztatott egészségügyi dolgozókat is.

2.1. A 3. alcímben foglaltak személyi hatálya – a 2.2. pontban meghatározott kivétellel – az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatott, Eszjtv. 8. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozóra terjed ki.

2.2. A 27. pontban foglaltak személyi hatálya az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatónak az R. 5. § (2) bekezdése szerinti vezetőjére terjed ki.

3. A 4. alcímben foglaltak személyi hatálya nem terjed ki az orvos- és egészségtudományi képzést folytató egyetem által fenntartott egészségügyi szolgáltatónál, illetve az egészségügyi felsőoktatási intézmény részeként működő klinikai központnál foglalkoztatott egészségügyi dolgozókra.

2. A Szabályzat értelmezése

4. A Szabályzat értelmezése során különösen az Eszjtv., az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény és az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény, valamint az R. fogalmi irányadók.

5. E Szabályzat alkalmazásában illetmény:

5.1. az Eszjtv. 8. § (3) bekezdés szerinti személy esetén az Eszjtv. 1. melléklete alapján meghatározott fizetési fokozat szerinti illetmény,

5.2. az egészségügyi szakdolgozók esetén az ágazati előmeneteli szabályok szerinti fizetési fokozatnak megfelelő illetmény,

5.3. az egészségügyben dolgozók esetén az egészségügyi szolgálati munkaszerződés szerinti alapbér.

6. Ahol a Szabályzat irányító megyei intézményt említ, azon a megyei irányító feladatokat el nem látó, állami fenntartású egészségügyi szolgáltatókat is érteni kell azzal, hogy kizárólag saját intézményük tekintetében tehetnek javaslatot.

3. Az Eszjtv. 8. § (3) bekezdése szerinti személyek illetményén felüli díjazása

3.1. Az ügyelet díjazása

7. Az egészségügyi ügyelet ellátásáért az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt ügyeleti díj illeti meg. Az ügyeleti díj mértéke:

a) hétköznap vagy – az általánostól eltérő munkaidő-beosztás esetén – az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre irányadó, nem hétköznapra eső munkanapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az illetmény egy órára eső összegének 70%-a,

b) az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre irányadó heti pihenőnapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az illetmény egy órára eső összegének 80%-a,

c) munkaszüneti napon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az illetmény egy órára eső összegének 90%-a.

8. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarend szerinti heti pihenőnapra eső rendes munkaidőben elrendelt ügyelet után az alkalmazott egészségügyi dolgozót az ügyelet idejére járó illetményén felül 50%-os mértékű ügyeleti pótlék illeti meg.

9. Az ügyeleti díj 7. pont a)-c) alpontjaiban foglalt mértékét az irányító intézmény saját maga, és a hozzá tartozó intézmények tekintetében – az intézmények betegforgalmának és progresszivitási szintjének figyelembevételével – készített javaslatára az országos kórház-főigazgató 10 %-kal megemelheti, határozott időre, a tárgyévet követő év február hónap végéig. Az emelésről az országos kórház-főigazgató tárgyév február hónap végéig dönt.

3.2. A készenlét díjazása

10. A készenlét ellátásáért az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt készenlėti díj illeti meg. A készenlėti díj mértéke a készenlét minden órájára az illetmény egy órára eső összegének 25%-a.

11. A készenlét díj egy készenlét teljes időtartamára jutó összege nem haladhatja meg a bruttó harmincezer forintot.

12. A készenlét során elrendelt munkavégzés díjazására az Mt. 144. § (2) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy a munkavégzés időtartamának kezdetét az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy értesítésétől kell számítani.

3.3. Az önként vállalt többletmunkavégzés díjazása

13. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy által önként vállalt többletmunkavégzés keretében végzett munka pótlékának mértéke egészségügyi ügyelet ellátása esetén azon ügyeleti díj 50%-kal megemelt összege, amelyet a munkáltató abban az esetben lenne köteles megfizetni, ha a munkavégzésre nem önként vállalt többletmunkavégzés keretében kerülne sor.

14. Ha az önként vállalt többletmunkavégzésre nem ügyeleti feladatellátás keretében, hanem rendes munkarend szerinti (műszak szerinti) feladatok ellátása érdekében vagy készenlét alatti munkavégzésként kerül sor, az önként vállalt többletmunkavégzés pótlékának mértéke a rendkívüli munkavégzés pótlékának 50%-kal megemelt összege.

3.4. A szakterületi pótlék

15. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére a munkáltatói jogkör gyakorlója szakterületi pótlékot állapíthat meg, határozott időre, a tárgyévet követő év február hónap végéig. A szakterületi pótlék mértéke az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetményének legfeljebb 15 %-áig terjedhet.

16. A szakterületi pótlékra jogosító feltételeket (intézményi besorolás, szakterület, munkakör) és a szakterületi pótlék mértékét az irányító intézmény saját maga, és a hozzá tartozó intézmények tekintetében – az intézmények betegforgalmának és progresszivitási szintjének figyelembevételével – készített javaslatára az országos kórház-főigazgató határozza meg tárgyév február hónap végéig.

17. A szakterületi pótlékra jogosító feltételeket az országos kórház-főigazgató évente felülvizsgálja.

3.5. A képesítési pótlék

18. Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek a munkaköre ellátásához a besorolás alapjául szolgáló iskolai végzettség, illetve szakképesítés, szakképzettség mellett az egészségügyi szolgálati munkaszerződésében feltüntetett további szakképesítésre, szakképzettségre vagy azzal jogszabályban egyenértékűnek elismert képesítésre is szükség van, és azzal az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy rendelkezik, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt az illetményén felül

- a) egy további szakképesítés esetén bruttó negyvenezer forint összegű képesítési pótlék,
 - b) két vagy több további szakképesítés esetén bruttó hatvanezer forint összegű képesítési pótlék
- illeti meg.

19. Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a munkaköre ellátásához kapcsolódó doktori fokozattal vagy azzal egyenértékű tudományos fokozattal rendelkezik, bruttó egyszázezer forint összegű képesítési pótlék illeti meg.

3.6. A műszakpótlék

20. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt

- a) a b) és c) pontban meghatározott munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás kivételével a 22 óra és 6 óra közötti munkavégzés esetén tizenöt százalékos éjszakai pótlék,
 - b) több műszakos munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás esetén a 14 óra és 22 óra közötti munkavégzés idejére tizenöt százalékos délutáni műszakpótlék, a 22 óra és 6 óra közötti munkavégzés idejére harminc százalékos éjszakai műszakpótlék,
 - c) a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatónál történő foglalkoztatás esetén a 14 óra és 22 óra közötti munkavégzés idejére húsz százalékos délutáni műszakpótlék, valamint a 22 óra és 6 óra közötti munkavégzés idejére negyven százalékos éjszakai műszakpótlék
- illeti meg.

21. A 20. pont alkalmazásában több műszakos a munkaidőbeosztás, ha a munkáltató napi üzemelési ideje meghaladja a munkavállaló napi teljes munkaidejét és a munkavállalók időszakonként rendszeresen, egy napon belül egymást váltva végzik azonos tevékenységüket.

22. A műszakpótlék 20. pontban foglalt mértékét az irányító intézmény saját maga, és a hozzá tartozó intézmények tekintetében – az intézmények betegforgalmának és progresszivitási szintjének figyelembevételével – készített javaslatára az országos kórház-főigazgató legfeljebb 10 %-kal, a sürgősségi betegellátó osztály tekintetében legfeljebb 20 %-kal megemelheti, határozott időre, a tárgyévet követő év február hónap végéig. Az emelésről az országos kórház-főigazgató tárgyév február hónap végéig dönt.

3.7. A helyettesítési díj

23. Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkaköre ellátása mellett a munkáltatói jogkör gyakorlójának rendelkezése alapján átmenetileg más munkakörébe tartozó feladatokat is ellát, és emiatt jelentős többletmunkát végez, illetményén felül a végzett munkával arányos helyettesítési díj is megilleti.

24. A helyettesítési díj mértéke időarányosan a helyettesítő egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetményének 30 %-áig terjedhet. A helyettesítési díj mértékét a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg. A helyettesítési díj a helyettesítés első napjától jár.

25. Nem jár helyettesítési díj, ha

- a) a helyettesítés az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkaköri kötelezettsége,
- b) a helyettesítés rendes szabadság miatt szükséges.

3.8. A kirendelés díjazása

26. A kirendelés díjazására az Eszjtv. 11. §-ában foglalt szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy a kirendelés időtartama alatt az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben foglalt illetménye 110 %-át nem haladhatja meg.

3.9. A vezetői juttatás

27. Az egészségügyi szolgáltatónak az R. 5. § (2) bekezdése szerinti vezetője vezetői juttatásának felső határa

- a) az irányító megyei intézményi feladatokat ellátó klinikai központ klinikája esetén bruttó kettőszázezer forint,
- b) az országos fekvőbeteg-ellátó egészségügyi szolgáltató esetén bruttó százötvenezer forint,
- c) az irányító megyei intézményi feladatokat ellátó klinikai központ a) pont alá nem tartozó szervezeti egysége és a megyei fekvőbeteg-ellátó egészségügyi szolgáltató esetén bruttó százezer forint,
- d) a városi fekvőbeteg-ellátó egészségügyi szolgáltató esetén bruttó ötvenezer forint.

3.10. A pótlékokra vonatkozó közös szabályok

28. A 3.4.-3.6. és a 3.9. címekben foglalt pótlékok nem képezik az ügyeleti díj és a készenléti díj alapját, és azok egyidejűleg is megilletik az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt.

4. Egyéb juttatások és támogatások

4.1. Az illetménykiegészítés

29. Illetménykiegészítés jogcímén a munkáltatói jogkör gyakorlója

- a) eseti illetménykiegészítést,
- b) az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet 16. számú melléklete szerinti fix díjból származó juttatást (a továbbiakban: fix díj),
- c) szakterületi támogatást,
- d) szolgálati idő-támogatást

nyújthat, amelyek nem képezik az ügyeleti díj és a készenléti díj alapját, és azokkal egyidejűleg is megilletik az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt.

30. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt a munkáltatói jogkör gyakorlója meghatározott munkateljesítmény eléréséért, illetve átmeneti többletfeladatok – ide nem értve a helyettesítést – teljesítéséért egyszeri vagy meghatározott időre szóló, havi rendszerességgel fizetett illetménykiegészítésben részesítheti.

31. A munkáltatói jogkör gyakorlója az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó részére fix díjból származó juttatást állapíthat meg határozott időre, a tárgyévet követő év február hónap végéig. A fix díjból származó juttatás kizárólag abban az esetben nyújtható, ha az egészségügyi szolgáltató a költségvetésében a támogatások nyújtására célhoz kötött felhasználású fedezettel rendelkezik. A juttatás felételeit és annak mértékét az irányító intézmény saját maga, és a hozzá tartozó intézmények tekintetében – az intézmények betegforgalmának és progresszivitási szintjének figyelembevételével – készített javaslatára az országos kórház-főigazgató határozza meg tárgyév február

hónap végéig. A fix díjból származó juttatás feltételeit, és mértékét az országos kórház-főigazgató évente felülvizsgálja.

32. A munkáltatói jogkör gyakorlója az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi szakdolgozó részére szakterületi támogatást állapíthat meg, határozott időre, a tárgyévet követő év február hónap végéig. A szakterületi támogatás mértéke az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi szakdolgozó illetményének legfeljebb 20 %-áig terjedhet. A szakterületi támogatásra jogosító feltételeket és a szakterületi támogatás mértékét az irányító intézmény saját maga, és a hozzá tartozó intézmények tekintetében – az intézmények betegforgalmának és progresszivitási szintjének figyelembevételével – készített javaslatára az országos kórház-főigazgató határozza meg tárgyév február hónap végéig. A szakterületi támogatás jogosító feltételeket az országos kórház-főigazgató évente felülvizsgálja.

33. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi szakdolgozó részére a munkáltatói jogkör gyakorlója szolgálati idő-támogatást állapíthat meg, ha a szakdolgozó meghatározott időtartamú szolgálati jogviszonnyal rendelkezik.

a) A szolgálati idő-támogatás összege

aa) öt év jogviszony esetén legalább bruttó harmincezer legfeljebb bruttó ötvenezer forint évente,

ab) tíz év jogviszony esetén legalább bruttó hetvenötezer legfeljebb bruttó százezer forint évente,

ac) tizenöt év jogviszony esetén legalább bruttó száznegyvenezer legfeljebb bruttó kettőszázezer forint évente,

ad) húsz év jogviszony esetén legalább bruttó kettőszázezer legfeljebb bruttó háromszázezer forint évente,

ae) legalább huszonöt év jogviszony esetén legalább bruttó háromszázezer legfeljebb bruttó négyezrezer forint évente.

b) Az elismerésre jogosító idő megállapításánál közfinanszírozott egészségügyi szolgáltatónál foglalkoztatási jogviszonyban töltött idő vehető figyelembe. Ha a munkáltatói jogkör gyakorlója szolgálati idő-támogatást állapít meg az egészségügyi szakdolgozó részére, a szolgálati idő-támogatás kifizetését a munkáltatói jogkör gyakorlója minden év november 1-je és december 31-e között biztosítja.

4.2. A jutalom

34. A kiemelkedő, illetve tartósan jó munkát végző egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt a munkáltatói jogkör gyakorlója jutalomban részesítheti.

35. Naptári évenként a jutalom összege nem haladhatja meg a kifizetés esedékessége időpontjában az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy egészségügyi szolgálati munkaszerződése szerinti havi illetménye kétszeresét.

4.3. Egyéb támogatások

36. A munkáltatói jogkör gyakorlója az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére további visszatérítendő és vissza nem térítendő támogatásokat állapíthat meg. Ilyen támogatás lehet:

a) cafetéria juttatás,

b) családalapítással, gyermekneveléssel összefüggő támogatások,

c) lakhatási jellegű támogatások,

d) szociális segély,

e) illetményelőleg.

37. Nem nyújtható támogatás annak a foglalkoztatottnak, aki kérelmében, nyilatkozatában szándékosan valótlan adatot, tényt, közöl, vagy valamely jelentős tényt, körülményt elhallgat.

38. A támogatások kizárólag abban az esetben nyújthatók, ha az egészségügyi szolgáltató a költségvetésében a támogatások nyújtására fedezettel rendelkezik.

39. A támogatások feltételeit, mértékét, az igénylés és visszatérítés menetét az egészségügyi szolgáltató határozza meg.